

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Explicantur quædam in contextu, quæ expositionem desiderant. Sectio
XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Lacrymarum
vii.

obfessam anima quæ in peccato est, intelligitur, aduersus quam omnes Diuina in-
stitiæ munitiones diriguntur. Verùm hæc omnia in latere non decocto, sed cru-
do, qui faciliè aqua dissoluitur, describuntur, vt intelligamus omnes Diuina iræ
munitiones aduersus peccatores dispositas penitentia lacrymis dissolui posse,
atque adeo totam Dæmonis accusationem aboleri.

Explicantur quædam in contextu, quæ expositionem desiderant.

SECTIO XX.

I.

Dæmonis
odiu in præ-
destinatos.

Videns draco victum se esse à Michaelē, proiectumq; in terrā, persecutus est
mulierē, quæ peperit masculū, cui datæ sunt alæ duæ aquilæ magnæ, vt vo-
laret in desertum in locum suum, vbi alitur per tempus, & tempora, & dimidium
tēporis à facie serpentis. Quæ vltima verba cōiungenda sunt cum verbo volaret, vt
ita textus necatur: *vt volaret a facie serpentis in desertum in locum suum*. Quo loco primū du-
bitabis, quomodò Dæmonia victus, & proiectus in terrā, beilōq; cōfecto dicatur
adhuc persequi mulierē in potioribus eius mēbris, qui sunt prædestinati: sic enim
accipiendū est, quod hic à Ioanne dicitur, nimirū draconē, sive Dæmonē, postquā
victus fuit à Michaelē, eiusq; præsidio à Sactis, & electis superatus, proiectū fuisse
in terrā, hoc est, ablegatum ad terrenos, & reprobos homines, vt iis bellum infer-
ret: & tamē illū adhuc persecutum fuisse mulierem, in iisdem videlicet prædesti-
natis, quæ propterea dicitur volasse in desertū. Nec enim existimandū est mulie-
rem quoad reprobos fugisse serpētē, alāsq; aquilæ accepisse: quare pro-
dubid de Eccles. propter prædestinatos id oportet intelligere. Huic dubitationi respon-
dendū est dici Dæmonē cōfecto bello persequi adhuc prædestinatos nō spe victo-
riæ, sed odio: quæadmodū interdū victi, fusiq; hostes præ odio, rabie, ac despera-
tione victores insequuntur. Deinde quæres, quinnā sit ille locus suus, in quem mu-
lier volasse dicitur: *vt volaret, ait, in desertum, in locum suum*: Respondendū est iuxta ea, quæ
supra dicta sunt, quam plurimos ex electis in deserta loca propter vim persecutio-
nis sese abdituros, in loca, inquam, aliqua tutiora, vbi ab Antichristi ministris in-
ueniri nequeāt, atq; hunc locū appellari locum suū, id est, in quo sibi prospicient
Diuino consilio, tyrannidēque Antichristi subterfugiet, quemadmodū & pau-
lō superius dictum fuerat: *Mulier fugit in solitudinem, vbi habebat locum paratum à Deo*.

II.

Verbum Dei
panis, & ali-
mentum.

Tertiū. Sciscitaberis, quonam alimenti genere mulier sustentari debeat in de-
serto, cum dicitur: *vbi alitur per tempus, & tempora, & dimidium temporis*: Proculdu-
bid pane verbi Dei sustentabitur tunc temporis Ecclesia: etenim non decetū con-
cionatores, præcipueque Enoch, & Helias, qui ex sacris literis ostendent illa esse
tempora Antichristi, quæ Christus tandē ante prænucciavit, finitæque illa perfe-
cutione aduenturū diem iudicij, quo electi tandem omnibus illis perfuncti labo-
ribus gloriosi in cælum euolabunt. Itaq; ad fidē constatiā, ferendamque strenuē
persecutionem prælati eius temporis concionatores, docti que viri Ecclesiā ver-
bo Dei animabunt, quod est mulierem, alere ac pascere. Quod enim verbum Dei
panis, alimentūque dicatur in sacris literis, clarius est, quā vt multis ostendi de-
beat, satis sit locus ille Amos 8. *Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & emittam famem in
terram, non famem panis, neque sitim aquæ, sed audiendi verbum Domini: & illud Christi
Matth. 4. Non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei*. Quarto.
Rogabis quantum temporis comprehendatur illis verbis: *Per tempus, & tempo-
ra, & dimidium temporis*: Respondemus per tempus significari vnum annum, per
tempora duos annos, & per dimidium temporis anni dimidium: tanto enim tem-
pore duratura est Antichristi persecutio, quemadmodū dicitur cap. 11. *Ciuitate
sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus: & c. 13. Data est ei potestas facere mensis
quadra-*

Amos. 8. 11

Math. 4. 4.

Apoc. 11. 2.

Et 13. 5.

quadragesima duos. Ita modum illum loquendi interpretatur D. Hieron. in c. 7. Dan. D. Hieron. Dan. 7. 27. & 12. 6. ubi ita legimus: *Tradentur en manu eius usque ad tempus, & tempora, & dimidium temporis: & cap. 12. usque quod finis horum mirabilium: & audiri: quia in tempus, & tempora, & dimidium temporis.* Tempus, inquit Hier. annus significat, tempora iuxta Hebraici sermonis proprietatem, qui, & ipsi dualem numerum habent, duos annos prefigurant. Ex quibus verbis Hieronymi planè colligitur D. Hier. cap. 7. Dan. pro *ghidanim*, numero multitudinis, quod modò habemus, legisse in duali numero *ghidanam*, id est, duo tempora: & c. 12. pro *maghadim*, quod nunc legimus, legisse *moghadiam*, in duali numero. Sic etiam eandem temporis temporum, & dimidij temporis locutionem intellexit Theod. in comm. super Dan. & D. Aug. lib. 20. de ciuit. cap. 23. Theod. D. August.

Postremò quæres, cur mulieri dicantur duæ alas aquilæ magnæ, non alterius volucris: Respondemus, ut significaretur Ecclesiam in prædestinatis, Dæmonis, & inimicorum insidias celeriter, longèque subterfugere: est enim volatus aquilæ & altissimus, & velocissimus, iuxta illud Thren. 4. *Velociores fuerunt persecutores nostri aquilæ.* Quis autem sit per duas hæc aquilæ alas accipiendum, & cur Ecclesia appelletur aquila: iam ex sequenti sectione explicandum. III. Eccl. velocitas in Dæmonis insidiis fugiendâ. Thren. 4. 19.

Ecclesiam Aquilam magnam esse: & quid per duas eius alas accipiendum?

Datæ sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ.

SECTIO XXI.

TRia sunt in Aquilæ celeberrima: vnum est filiorum ad solem probatio. Pro quo sciendum ex Aristotele lib. 6. de hist. animalium cap. 6. & Musæo, quæ ibi citat aquilam, ut plurimum terna ova parere, binos pullos excludere, vnum educare. Cur verò vnum tantum nutriat, non eadem ratio ab omnibus redditur. Etenim eo loco Philosophus ait, aquilam alterum pullum reicere tædio, & fastidio nutriendi, eo quòd eo tempore degeneret, & hebescat, ac prædari minimè valeat: quam sententiam secutus est Plin. lib. 10. cap. 3. imò & D. Basil. hom. 8. in Hexam. Alij sentiunt non expellere alterum pullum tædio nutriendi, sed examine iudicandi: in quibus est D. Ambr. s. Hexam. c. 18. *Aquila, inquit, dicitur alterum pullum abdicare, quòd aliqui fieri putauerunt geminandorum alimentorum fastidio: sed id non arbitror facile credendum, præsertim cum Moyses Deum ob amorem in suos aquila comparauerit, Deuter. 32. sicut aquila promocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans expandit alas suas, & assumpsit eum, atque portauit in humeris suis. Quare non puto auaritia nutriendi eam inclementer fieri: sed examine iudicandi. Itaque asseritur, quòd pullos suos radijs solis obijciat, atque in aëris medio pro paruulos ungue suspendat: & si quis repercussus solis lumine intrepidè oculorum aciem seruaerit, probatur, quòd veritatem naturæ & sinceri obtutus constantia demonstrat: sin verò lumina sua perstrictus radio soli, inflexerit, quasi dengenger, & tanto indignus parente rejicitur.* Hæc Ambr. Idemque tradit D. Hier. super c. 40. Esai. in fine, D. August. tra. 36. in Ioan. & Plin. lib. 10. c. 3. Ergo hæc in re verè aquila est Ecclesia, quippe quæ filios suos ad solis, id est, Christi radios examinat, & quos reperit posse solem hunc aduersum intueri fideique obtutum in Diuinitatis eius radio figere, tanquam legitimos recipit: quos autem cernit tantum Christi splendorem ferre non posse, cuiusmodi sunt Iudæi, ut nothos, & adulteros respuit. I. Arist. Musæus. Aquila quod ova pariat, & excludat pullos. Plinius. D. Basil. D. Ambr. D. Hieron. D. August. Plin. Ecclesia instar aquilæ suos examinat filios. II. D. Hieron. Plin.

Alterum in aquila celebratissimum est, quod in nido lapidem acritem collocare solet: quem D. Hiero. in cap. 66. Esai. appellat amethistem, ne serpentes pullis nocent: idemque refert Plin. lib. 10. c. 2. Hic lapidem D. Hier. loco citato Christum